

Книга Даниїла — номер двадцять три

Зневажливі чоловіки

Jeff Pippenger

2023-12-18

Сестра Вайт вказала, що коли великі будівлі Нью-Йорка будуть повалені, сповняться вірші від першого до третього вісімнадцятого розділу книги Об'явлення.

І після цього я побачив іншого ангела, який зійшов із неба, маючи велику владу; і земля була осяяна його славою. І він закричав могутнім голосом, кажучи: Упав, упав Вавилон великий, і став житлом демонів, і в'язницею кожного нечистого духа, і кліткою кожного нечистого та ненависного птаха. Бо всі народи напилися вина гніву її розпусти, і царі землі блудодіяли з нею, а купці землі збагатили від достатку її розкошів. Об'явлення 18:1–3.

До 11 вересня 2001 року «царі» землі вже вчинили розпусту з Римською церквою. Після Другої світової війни президент Гаррі С. Трумен уперше у 1951 році призначив посла до Ватикану. Його спробу встановити політичні відносини з папством Конгрес Сполучених Штатів категорично відхилив, але цього не сталося, коли через десятиліття, у 1984 році, президент Рональд Рейган призначив посла до Ватикану. До 2001 року всі народи вже вчинили розпусту з Ватиканом, встановивши дипломатичні відносини з блудницею Тиру.

До 11 вересня 2001 року всі «народи» випили вино гніву її блуду. Вино Вавилону символізує всілякі фальшиві вчення, які поширює папство, але особливий різновид вина, окреслений у цих віршах, — це вино гніву її блуду. Гнів папства — це його переслідування тих, із ким воно не згодне. Своє переслідування воно здійснює, залучаючи державну владу, щоб та виконувала за нього брудну роботу. Вино її гніву — це її особлива пляшка омани, що означає застосування держави проти тих, кого вона вважає єретиками.

У період від 11 серпня 1840 року до 22 жовтня 1844 року адвентизм міллеритів, виведений із Темних віків і відокремлений від протестантських церков, які тоді стали дочками Риму, став справжнім протестантським рогом на новопосталому звірі з землі. Петро окреслює риси цього щойно вибраного Богом народу.

А ви — вибраний рід, царське священство, народ святий, народ, узятий у власність, щоб ви звіщали чесноти Того, Хто покликав вас із темряви до Свого дивного світла; ви, що колись не були народом, а тепер — народ Божий; що колись не були помилувані, а тепер помилувані. 1 Петра 2:9, 10.

До 11 вересня 2001 року Церква адвентистів сьомого дня вже часто використовувала політичну структуру уряду Сполучених Штатів, щоб нападати на тих, кого вона вважала єретиками. Задовго до 2001 року адвентисти вже скуштували особливого вина Вавилону, що символізує використання державної влади для нападів на тих, кого вони вважали єретиками.

Ефраїм є символом повстання Єровоама та північного царства Ізраїлю, й Ісаї починає двадцять восьмий розділ, звертаючись до Церкви адвентистів сьомого дня як до п'яниць Ефраїма.

Горе вінцю гордоців, п'яницям Єфраїма, чия славна краса — квіт, що в'яне, що на верху родючих долин тих, кого перемогло вино! Ось, у Господа є могутній і сильний, який, немов градовий шквал і нищівна буря, як повинь потужних вод, що розливаються, рукою повалить на землю. Вінець гордоців, п'яниці Єфраїмові, будуть потоптані під ногами; і славна краса, що на верху родючої долини, стане квітом, що в'яне, і як ранній плід перед літом: хто тільки гляне на нього, ще тримаючи його в руці, — з'їдає його. Того дня Господь Саваот буде вінцем слави та діадемою краси для решти свого народу, і духом суду для того, хто сидить на суді, і силою для тих, хто повертає битву до брами. Та й вони помилилися через вино, і від міцного напою збилися з дороги; священник і пророк помилилися від міцного напою, їх поглинуло вино, вони збилися з дороги від міцного напою; вони помиляються у видінні, спотикаються в суді. Бо всі столи повні блювоти й нечистоти, так що немає місця чистого. Ісаїя 28:1–8.

Третє Горе настало 11 вересня 2001 року, і воно настигло «вінець», що представляє керівництво «п'яниць Єфраїма». Воно не атакувало штаб-квартиру церкви в Меріленді літаком, наповненим паливом, але засвідчило їхню неспроможність визнати, що прихід ісламу Третього Горя був початком вістки пізнього дощу третього ангела. Початком саме тієї вістки та праці, для проголошення яких вони твердять, що були покликані. Їх ідентифіковано не лише як «вінець», який уособлює керівництво, але як «вінець гордості», тим самим окреслюючи один із двох класів поклонників, що був і є породжений у суперечці другого розділу книги Авакума. 11 вересня 2001 року сторожі Авакума зайняли свої пости в битві при брамі.

Брами Єрусалима були місцем, де відбувалася взаємодія народу Єрусалима. Битва при брамах представляє «диспут» попереднього розділу Ісаї, що почався у день східного вітру (день ісламу). Дві категорії поклонників у цьому уривку з книги Авакума представлені двома вінцями. П'яниці Єфрема, які вже на той час використали силу державної влади, щоб виграти свої суперечки проти тих, кого вони вважали еретиками, протиставляються вінцю Господа Саваота. Коли Христа зображають як Господа Саваота, це символізує Його працю як провідника Його війська. Битва при брамах — це війна, представлена суперечкою про істинне й хибне богослов'я.

Не лише керівництво Генеральної Конференції зображене як п'яниці Єфрема, але й священники (пасторське служіння) та пророки (богослови й освітяни) збилися з дороги через п'яний напій. Як каже Ісаїя у вступних віршах свого пророцтва, це вся церква.

Видіння Ісаї, сина Амоса, яке він бачив про Юду та Єрусалим за днів Озії, Йотама, Ахаза та Єзекії, царів Юди. Слухайте, небеса, і прислухайся, земле, бо Господь промовив: Я виховав і виростив дітей, а вони повстали проти Мене. Віл знає свого господаря, а осел — ясла свого пана, та Ізраїль не знає, мій народ не розуміє. Ой, народе грішний, народ, обтяжений беззаконням, насіння лиходіїв, діти, що розбещують: вони

покинули Господа, розгнівали Святого Ізраїлевого, відступили назад. Навіщо вас іще бити? Ви повставатимете все більше й більше: уся голова хвора, і все серце кволе. Ісаїя 1:1-5.

Грішний народ хворий, і вже спливає час, коли будь-який засіб міг би змінити його серце й розум. Ісаїя вказує, що п'яниці збилися зі шляху, а Єремія ототожнює цей шлях зі «стародавніми стежками». 11 вересня 2001 року почав падати пізній дощ, і Єремія вказує, що саме коли ми ходимо стародавніми стежками — тим «шляхом», із якого збилися п'яниці, — ми знаходимо решту пізнього дощу.

Так говорить Господь: Станьте на дорогах і погляньте, і спитайте про давні стежки, де є добра дорога, і ходіть нею, і знайдете спочинок для ваших душ. Але вони сказали: Не підемо нею. Також Я поставив над вами сторожів, кажучи: Прислухайтесь до звуку сурми. Та вони сказали: Не будемо прислухатися. Тому слухайте, народи, і знайте, громадо, що є серед них. Слухай, земле: ось Я наведу лихо на цей народ, навіть плід їхніх думок, бо вони не прислухалися до Моїх слів, ані до Мого Закону, але відкинули його. Єремія 6:16-19.

П'яниці Єфрема збилися зі шляху 11 вересня 2001 року, а «відвернулися назад» у 1863-му, коли розпочали процес відкинення «стародавніх стежок». Саме на «стародавніх стежках» можна знайти відпочинок і освіження пізнього дощу, і той дощ розпочався саме тоді, коли на них було проголошено «Горе». Третє «Горе» ісламу було нерозпізнаним для вінця пихи Єфрема, бо вони поступово відкидали основоположні істини, що визначають роль ісламу в пророцтві. Єремія вказує, що в той час Господь поставив сторожів, які є сторожами Авакума, і вони проголошували п'яниціям Єфрема в битві при воротах, що їм слід прислухатися до звуку сурми. Третє «Горе», яке настало 11 вересня 2001 року, було сьомою сурмою.

Ісаїя зазначає, що «вони збилися з дороги від міцного пиття; блукають у видінні, спотикаються в суді. Бо всі столи повні блювотини та нечистоти, так що немає місця чистого». Фальшива таблиця, запроваджена 1863 року, яка вилучила «сім часів» і вимагала супровідного пояснювального листка, є підробкою двох священних таблиць Авакума, але підробні «таблиці», до яких вдалися п'яниці, повні блювотини, і вони блукають у видінні. Сторожам Авакума й Єремії було сказано, що в суперечці про методологію вони мали написати «видіння» на «таблицях», але п'яницькі підробні таблиці подають хибне видіння.

Де немає видіння, народ гине; а хто дотримується закону, той щасливий. Приповісті 29:18.

П'яниці Єфраїма відкинули Божий закон, але контекст "диспуту", битви при брамі, — це Божий пророчий закон, як це представлено методологією, встановленою в русі першого й третього ангелів. Після того як Ісаїя окреслює тло в перших восьми віршах двадцять восьмого розділу, він визначає методологію, яка є пізнім дощем, і конкретно ототожнює п'яниць як "насмішників, що панують" "в Єрусалимі".

Кого Він навчить знанню, і кого приведе до розуміння вчення? Тих, що відлучені від молока, від грудей відняті. Бо повеління на повеління, повеління на повеління; рядок на рядок, рядок на рядок; тут трохи, там трохи. Бо заїкуватими устами та іншою мовою говоритиме Він до цього народу, до яких Він казав: Ось спочинок: дайте спочити знеможеним; і ось освіження; та вони не захотіли слухати. Та для них Слово Господнє було: повеління на повеління, повеління на повеління; рядок на рядок, рядок на рядок; тут трохи, там трохи; щоб ішли й падали навзад, і були розбиті, і захоплені в тенета, і взяті. Тому слухайте Слово Господнє, ви, насмішники, що пануєте над цим народом, який у Єрусалимі. Бо ви сказали: Ми уклали заповіт зі смертю, і з Шеолом ми в угоді; коли перейде бич заливний, він не дійде до нас, бо брехню ми зробили собі пристановищем, і під облудою сховалися. Тому так говорить Господь Бог: Ось Я кладу на Сіоні за основу камінь, камінь випробуваний, дорогоцінний наріжний камінь, міцну основу; хто вірує, той не поспішить. І суд Я покладу за мірило, а праведність — за висок; і град змете пристановище брехні, а води затоплять схованку. І ваш заповіт зі смертю буде скасовано, і ваша угода з Шеолом не встоїть; коли перейде бич заливний, тоді ним будете потоптані. Ісаїя 28:9–18.

«Дискусія» тут визначається в термінах: «Кого Він навчить знанню? І кому Він дасть зрозуміти вчення?» Займенник «кого/кому» звернений до потенційних учнів, але предмет стосується розуміння вчення, тобто знання. Коли книга Даниїла розпечатується, відбувається зростання знань, що означає поглиблене розуміння істин Божого Слова. Слово «вчення» означає сукупність переконань, принципів, повчань або правил, які формують певну систему мислення чи корпус знань. Щоб зрозуміти біблійні «вчення», потрібна біблійна методологія, щоб сформувані цей корпус знань.

Методологія визначається як «заповідь має бути на заповідь, заповідь на заповідь; правило на правило, правило на правило; тут трохи, там трохи». Методологія, що визначила 11 вересня 2001 року як прихід третього «Горе», базується на поєднанні пророчої лінії першого «Горе» з пророчою лінією другого «Горе», що забезпечує двох свідків лінії третього «Горе». Та методологія є випробуванням «суперечки», яка породжує дві групи поклонників, бо «слово Господнє було для них: заповідь на заповідь, заповідь на заповідь; правило на правило, правило на правило; тут трохи, там трохи; щоб вони пішли, впали навznak, і були поламани, і спіймани в тенета, і взяті».

П'ять спотикань насмішників, що правлять Єрусалимом, символізують п'ять нерозумних дів. Методологія — це явно випробування, бо п'яниці Єфраїма відкинули Єремієві стародавні стежки, відмовилися слухати сурмове попередження сторожів, виготовили підробні таблиці й уклали завіт зі смертю; у той самий час ті, що носили вінець Господа Саваота в битві біля воріт, укладали завіт життя.

11 вересня 2001 року пізній дощ, який є спокоем і освіженням, почав випадати, і почалося запечатування ста сорока чотирьох тисяч. Це започаткувало дискусію щодо методології п'яниць Єфремових і методології, представлені посланцем Іллі. «Багато» падають разом з п'яницями, але небагато, яких буде обрано, — це ті, що чекають на Господа.

Бо так промовив до мене Господь міцною рукою і наставляв мене, щоб я не ходив шляхом цього народу, кажучи: Не кажіть: «Змова!» про все, про що цей народ каже: «Змова!»; не бійтеся їхнього страху і не лякайтесь. Господа Саваота святіть; нехай Він буде вашим страхом, і нехай Він буде вашим жахом. І Він буде святинєю; але каменем спотикання і скелею згіршення — для обох домів Ізраїля, а для мешканців Єрусалима — за силки і за пастку. І багато з них спіткнеться, і впаде, і буде розбите, і заплутається в силках, і буде взяте. Зв'яжи свідчення, запечатай закон серед моїх учнів. І я чекатиму на Господа, що ховає Своє обличчя від дому Якова, і на Нього буду надіятися. Ісаїя 8:8–17.

Безперечно, Ісаїя погоджується з власними словами, тож багато тих, хто падає у двадцять восьмому розділі, — це ті самі, хто падає у восьмому розділі. У восьмому розділі ми знаходимо, що їхнє падіння відбувається в час запечатування, який розпочався 11 вересня 2001 року. Застереження восьмого розділу полягає в тому, щоб не ходити «дорогою» цього народу, бо це ті, хто відмовився йти шляхом Єремії — стародавніми стежками, де міститься вістка пізнього дощу. Ті, що падають у восьмому розділі, — це ті, хто довіряє союзу, який уособлює особливе вино Вавилона, що означає союз церкви й держави з метою протидіяти тим, кого вважають єретиками. Причиною їхнього спотикання у восьмому розділі є камінь спотикання, що символізує саме перше відкинення основоположної істини у 1863 році — «сім часів» з Левіта, двадцять шостого розділу, — які «будівничі» відкинули у 1863 році. У цьому відкиненні вони повернулися до методології відступницького протестантизму, щоб відкинути вістку, дану ангелами Вільяму Міллеру.

У двадцять восьмому розділі відкинення каменя призводить до суду «бича, що розливається», який є біблійним символом знака звіра, що починається з недільного закону у Сполучених Штатах, а потім затоплює весь світ. За недільного закону завіт, який адвентистська церква уклала зі «смертю» та «пеклом», буде зметено. Під час змітання п'яниць Ефраїма і його завіту зі смертю їхній «притулок брехні» буде усунений. «Притулок брехні» апостол Павло подає як брехню, що приносить сильну оману, а сильна омана, яка виливається на насмішників, що правлять Єрусалимом, є відповіддю на їхню ненависть до істини.

Того, чий прихід — за дією сатани, з усією силою, знаками й облудними чудесами, і з усякою оманою неправди в тих, що гинуть; бо вони не прийняли любові істини, щоб спаситися. І через це Бог пошле їм сильну оману, щоб вони повірили неправді, щоб були засуджені всі, хто не повірив істині, але вподобали неправедність. А ми повинні завжди дякувати Богові за вас, браття, улюблені Господом, бо Бог від початку вибрав вас на спасіння через освячення Духом і віру в істину: до чого Він покликав вас через наше Євангеліє, щоб ви здобули славу Господа нашого Ісуса Христа. Отже, браття, стійте твердо і тримайтеся передань, яких ви навчилися, чи то словом, чи то нашим посланням. 2-е до Солунян 2:9-15.

"Притулок неправди", який породив "сильну оману", зрештою приводить до покарання у вигляді недільного закону, що незабаром настане. Апостол Павло визначає категорію тих, хто не любить істину, і категорію тих, хто освячений істиною, таким чином посилаючись на

дві категорії в полеміці, описаній у другому розділі книги пророка Авакума. У двадцять дев'ятому розділі Ісаї починає з подвоєння слова "Арієл", яке є іншою назвою Єрусалима.

Горе Арієлю, Арієлю, місту, де жив Давид! Додавайте рік до року; нехай заколюють жертви. Ісаїя 29:1.

Символічне подвоєння "Арієл" (міста Єрусалима) знову засуджується проголошенням "горе". Заколення жертв "з року в рік" означає поступове відступництво, що розпочалося 1863 року. Наступні вірші окреслюють суд, який відбудеться над Церквою адвентистів сьомого дня в період кризи недільного закону. У дев'ятому вірші визначено "чудо", що підкреслює дебати щодо методології, водночас визначаючи бунтівний стан адвентизму як елемент вістки Опівнічного крику, що також пов'язана з другим ангелом, як це представлено подвоєнням "Арієл" у першому вірші.

Зупиніться і дивуйтесь; волайте й кричіть: вони сп'янілі, але не від вина; хитаються, але не від міцного напою. Бо Господь вилив на вас дух глибокого сну й заплющив ваші очі: пророків і ваших правителів, видців Він покрив. І видіння всього стало для вас, як слова запечатаної книги, яку дають грамотному, кажучи: Прочитай це, прошу тебе; а він каже: Не можу, бо вона запечатана. І книгу дають тому, хто неграмотний, кажучи: Прочитай це, прошу тебе; а він каже: Я неграмотний. Тому Господь сказав: Оскільки цей народ наближається до Мене устами своїми і вшановує Мене своїми губами, але серце своє віддалив далеко від Мене, і страх їхній переді Мною навчений людським приписом, тому ось Я вчиню дивну справу серед цього народу, диво та чудо: бо мудрість їхніх мудреців загине, а розуміння їхніх розсудливих буде приховане. Ісаїя 29:9-14.

У «дискусії», яка записана у двадцять сьомому розділі й представляє суперечку між істинною та хибною методологією, п'янство насмішників, що правлять Єрусалимом, визначається як сліпота, яка перешкоджає керівництву адвентизму зрозуміти запечатану книгу. Книги Даниїла та Об'явлення — це одна й та сама книга, а частина книги, яка розпечатується безпосередньо перед закриттям випробувального часу, — це Об'явлення Ісуса Христа. Вона включає загадку «восьмої істоти з семи». Її представляє «таємниця», яку Даниїлові було дано зрозуміти у другому розділі. Це «прихована історія» Семи Громів. Це звістка Ісламу третього «Горе» і звістка «Опівнічного Крику».

Єдина книга Даниїла та Об'явлення дарована тим, кого за часів Христа представляв Синедріон; він символізує систему керівництва, яка заявляє, що підтримує й захищає Божу істину, але зрештою бере участь у розп'ятті Істини. Система, уособлена Синедріоном, — це глузливі мужі, що правлять Єрусалимом. Їм дають книгу, яка запечатана, і їхня поважна, освічена й учена відповідь на те, що ця книга означає, така: вони не можуть її читати, бо вона запечатана. Потім отарі, привчені слідувати лише за тими, кого поставлено провідниками, дають ту саму книгу, і їхня відповідь така: вони зрозуміють її тільки тоді, коли глузливі мужі, що правлять Єрусалимом, Синедріон останніх днів, скажуть їм, що вона означає.

Методологія, яка була дана Вільяму Міллеру, а потім і Future for America, є віхою пророчої історії. Це віха, що вказує на випробувальне питання життя і смерті. Без правильної методології звістка пізнього дощу є «як слова книги, запечатаної». Без звістки пізнього дощу досвід, породжуваний цією звісткою, неможливо здобути. Ця методологія — це процес накладання пророчої лінії на пророчу лінію, тут у Біблії і там у Біблії. Дискусія щодо методології розпочалася, коли перша звістка була наділена силою, як на початку, так і в кінці історії останніх днів.

На початку історії міллеритського руху дискусія розпочалася 11 серпня 1840 року й була повторена наприкінці тієї історії, у період, коли філадельфійський міллеритський рух переходив у лаодикійський міллеритський рух. Дискусія знову розпочалася в історії лаодикійського руху третього ангела 11 вересня 2001 року, і вона повторюється наприкінці того руху, коли лаодикійський рух третього ангела переходить у філадельфійський рух ста сорока чотирьох тисяч. У початковому випробуванні міллеритів і в завершальному випробуванні міллеритів це випробування було представлене методологією вісника Іллі. Ісус, як Альфа й Омега, завжди показує кінець через початок.

Методологію викладу «рядок за рядком» ми тепер застосуємо, коли в наступній статті перейдемо до розгляду четвертого та п'ятого розділів книги Даниїла.

Ніхто не має істинного послання, що встановлює час, коли Христос має прийти чи не прийти. Будьте певні, що Бог не дає нікому повноважень казати, що Христос відкладає Своє пришествя на п'ять, десять чи двадцять років. "Будьте ж і ви готові, бо в ту годину, коли й не думаєте, прийде Син Людський" (Матвія 24:44). Це наше послання, те саме послання, яке проголошують три ангели, що летять посеред неба. Праця, яку слід виконувати тепер, — звіщати це останнє послання милості занепалому світові. Нове життя сходить з небес і опановує весь Божий народ. Але в церкві настануть розділення. Сформується два табори. Пшениця й кукіль ростуть разом до жнив.

Справа поглиблюватиметься й ставатиме дедалі ревнішою аж до самого завершення часу. І всі, хто є співпрацівниками Божими, найревніше боротимуться за віру, одного разу передану святим. Їх не відвернуть від нинішньої вістки, що вже осягає землю своєю славою. Ні за що інше не варто боротися, окрім слави Божої. Єдина скеля, що встоїть, — це Скеля віків. Правда, яка є в Ісусі, — це притулок у ці дні омани....

Пророцтво сповнюється, рядок за рядком. Чим твердіше ми стоятимемо під знаменом вістки третього ангела, тим ясніше розумітимемо пророцтво Даниїла; бо Об'явлення є доповненням до Даниїла. Чим повніше ми прийматимемо світло, подане Святим Духом через посвячених служителів Божих, тим глибшими й певнішими, непорушними, як вічний престол, постануть істини давнього пророцтва; ми будемо переконані, що мужі Божі говорили, як їх натхняв Святий Дух. Люди самі мають бути під впливом Святого Духа, щоб зрозуміти, що Дух промовляє через пророків. Ці вістки були дані не для тих, хто виголошував пророцтва, а для нас, які живемо серед подій їхнього сповнення.

«Я б не відчувала, що можу представити ці речі, якби Господь не дав мені цієї праці. Є й інші, окрім вас, і не один-два, які, як і ви, вважають, що мають нове світло і вже цілком

готові представити його людям. Але Богові було б до вподоби, аби вони прийняли вже дане світло й ходили в ньому та ґрунтували свою віру на Святому Письмі, яке підтримує позиції, яких народ Божий дотримувався багато років. Вічне Євангеліє має бути проголошене людськими знаряддями. Ми маємо звіщати вістки ангелів, які зображені такими, що летять посеред неба, з останнім попередженням для занепаłego світу. Якщо нас не покликано пророкувати, нас покликано вірити пророцтвам і співпрацювати з Богом у тому, щоб дати світло іншим розумам. Це ми й намагаємося робити». Вибрані вісті, книга 2, 113, 114.